

درباره‌ی الی و سیمرغ

نوشته‌ی نازاد کهریمی

یک نکته ی کوتاه بگویم. شاید بسیاری سوال کنند در این دنیای مادی این آدم چرا بدون دریافت مزد و درآمد این مطالب ناب را می نویسد و منتشر می کند؟

جواب این است که این علم توسط ایزدان و با اجازه ی خدای دادار که فراتر از مرزهای خیال و بود و نبود است به من می رسد برای اینکه در این عصر و دوره ی پایانی که من زمان رسیدن آن را نمی دانم و ملاک تقویم ماردوخی ۷۰۰۰ هزارساله نیست، برای مردم جهان پیغامی از حقیقت باشد تا خود را بیشتر از این درگیر دزدی و دروغ نکنند.

آیا من بیایم و این مطالب را بنویسم و مانند کتاب تحویل یک موسسه بدهم که کی تائید شود و کی چاپ شود و کی به بازار برود و من در آمازون آن را بگذارم تا سالی شش یا هفت دانه از آن به فروش برسد؟ مگر من محتاجم؟ هرچند حتا اگر محتاج باشم حق ندارم بازاریانه در این مورد رفتار کنم چونکه خدای بزرگ و ایزدان آنونناکی چنان درس جانانه ای به من می دهند که از وجودم در این جهان پشیمان شوم. اگر من مامور و نوکر آنها هستم پس مزد من را آنها می دهند نه بندگان خدا. گیرم همه چیز مادیات باشد، اگر آنها من را گماشته اند تا برایشان کار کنم قطعا برایم مزد نیز بریده اند...

اما!

الی گودرز یا الی اشتر یعنی چه؟ الی همان ایلول یا برج اسد در ماه هشتم است. او اشتات یا اسد است. او شیر ایزد اردینی است. علامت ایزد اردینی تیردان انلیل است.

تورمه که یا کنتیر Kontir تیردان و سوراخ تیر هم جای نان و هم جای تیر های او است. اردینی مقام بسیار والایی نزد کردها دارد. ارتون، ارتوش، گردون و گردوش و گردوز و گودمرز نامهای تنور او است. او حاکم بر ستاره ی شوتره یا شاتر یا شواشتره و شوشتره و توستره یا نانوا در صورت

آسمانی کوروز، زاریخ، تاریخ، ناهور، خورنا، خارونا، ئارونا، خونیره بامیک، شهوزهنگ، گهنزموش، گهنجهشهو، گهشهنگه، گهشهسه، زیرهک یا اوریون است.

پیشتر گفتم گهشهسپه یا زهند اسب سرخ پیشانی سفید است بر کاسه ی ماه. (بیخشید بیشتر از این نمی توانم توضیح بدهم، ممنوع است)

اردینی دروازه و آستانه ی در است. او ابراهیم یا پهریوه یا گذرگاه است. او هاروته و هرسین و برات است. او هشترخات و هوشهتهره و خشتراویریه و خوشهیهره است. او ئهرتهش، ئهرتهخشه، ئهردهشیر و شیروان است. او خدر زنده است. او و اجداد او هزاران سال حاکم کوردیلمون بودند. علامت او پنجه ی دست است که گشاده است به معنای سخاوتمندی.

الی خاس یعنی شیر خاس، خاس یا ساج یا گاش به معنای تنور خورشید است. سمبل تنور خورشید ایزد اردینی است که در بالا ذکر شد.

اما الی، آلی و آری و آری و آر به معنای آتشین و ماورائی است. متعلق به عالم خیال شاعرانه. جایی که همزادان در آنجا قرار دارند.

در چشمه ی آب زندگی، الی یاس یا الی خاس فرزند سوريجا فرزند گلوبارو نگهبان آنجا است. او به شکل یک پیرمرد خردمند یعنی وهرزهنه، فرزانه، بهرزنه، بهرزنجا که یک آنزود است در آنجا تجلی می کند.

آنزود تجلی هنخا یا روح خردمندی است و به شکل زی مریگ یا سیمرغ در عالم اساطیر تجلی می کند. او الهامبخش دانایان، نویسندگان، هنرمندان و شاعران است. او در مکان سنگ خرد روئین یا سنگان بر مسیر ابد و ازل در جاودانگی تعادل در ورمزد یا ژوپیتز نشسته است و شاگرد مارдох است. انجا چاربست آنو یا چاربستان است و نماد آن شمامه یا دستنبو است زیرا در شمامه شما می توانید زیبایی و خوشبویی سیاره ی ورمزد یا مشتری و خوشبویی دست آنو را ببینی و استشمام کنی.

خودت را نباز هموطن! خدا ما را برای این دوره آفریده است زیرا گنجایش درک و تحمل سختیهای آن را داریم، اما او انتظار دارد بجنبیم و وقت را تلف نکنیم.

ادامه دارد!